



● ÚVODNÍK

Když přišla plnost času

„Když však přišla plnost času, vyslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, a abychom přijali synovství. A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: „Abba, Otče.“ Takže už nejsi otrok, ale syn. A když syn, tedy i dědic skrze Boha.“

Vánoce nám připomínají největší záchrannou misi v dějinách světa. Bůh vyslal na svět svého Syna, aby se stal jedním z nás a otevřel nám cestu zpět k Bohu. Bible říká, že Bůh tuto záchrannou akci pečlivě plánoval. Nedošlo k ní jen tak někdy. Bůh poslal svého syna, když se „naplnil čas“ a vše již bylo připraveno. Po staletí chystal židovský národ. Seslal jim Zákon a nechal je postavit chrám. Dával jim poznávat svoji svatost, důsledky hříchu, význam obětí. Mluvil skrz proroky. Nechával v nich růst naději na konečnou záchranu. Připravil Římskou říši, farizeje, velekněze, Heroda. Nakonec vybral ty správné dva lidi z Davida rodu a spustil akci. Bůh má pro všechno svůj čas a pracuje na záchraně, i když nic nevidíme.

Pavel zdůrazňuje, že Ježíš se „narodil z ženy“ a „pod Zákonem“. Bůh se stal jedním z nás se vším všudy. Nebyl v ničem privilegovaný. Rostly mu zuby, učil se chodit, musel spát a jíst. Platily pro něj stejné povinnosti vůči rodičům, spoluobčanům i státu jako pro kohokoli jiného. Nikdo proto Bohu nemůže vyčítat, že by se na náš svět jen z dálky díval a nevěděl nic o jeho bolestech. Zároveň ale také nikdo nemůže říkat, že být člověkem, starat se o živobytí nebo trpět bolestí je něco nesvatého. I ten jediný skutečně svatý takhle žil.

Ježíš nepřišel jako zdravý, který se přišel podívat na nemocného. Nepřišel nás na chvíli politovat nebo nám předvést, jak se dá žít. Přišel nás „vykoupit“. Svým životem, smrtí a vzkříšením nám otevřel cestu k Bohu. On jediný skutečně naplnil lidství a zaplatil náš dluh. Už nemusíme být jen „otroky pod Zákonem“ nebo pozemšťany

**„Jako Otec poslal mě,
tak i já posílám vás.“**

Mise pokračuje.

„narozenými z ženy“. Můžeme se stát jako on syny a dcerami nebeského Otce. Můžeme žít jako on a těšit se, že nás tak jako je čeká po smrti vzkříšení a svět, kde už Bůh není daleko, zuby nebolí a silnější neutlačuje slabšího.

Tady to ale neskončilo. Když Ježíš dokončil svou část mise, přichází druhá část. Bůh posílá „Ducha svého Syna“. Díky němu můžeme mít jistotu, že jsme Boží děti. Díky němu můžeme žít jako Ježíš a dělat skutky, které dělal Ježíš. Díky němu můžeme mít vztah k nebeskému Otci, jako měl Ježíš. Učí nás modlit se a oslovovat Boha jako Otce. Duch svatý je Duchem Ježíšovým – získá-

váme ho pro víru v Krista a přetváří nás v lidi podobné Ježíši. Díky němu dostáváme podíl na Božím poznání, moci a svatosti. Přináší nám závdavek našeho nebeského dědictví.

Vánoce nám připomínají tuhle velikou Boží misii. Bůh poslal na svět svého Syna a poté vyslal do našich srdcí svého Ducha. Bible ale připomíná, že tady Boží mise nekončí. Když Ježíš mluví o přijetí Ducha, říká učedníkům: „Jako Otec poslal mě, tak i já posílám vás.“ Mise pokračuje. O Vánocích si budeme připomínat, že Bůh pro naše vykoupění poslal svého Syna. Nezapomeňme ale, že nyní posílá nás. Naplnění jeho Duchem jsme vysláni mezi ty, kdo žijí v otroctví hříchu, jsou vzdáleni od Boha a zakoušejí bolesti porušeného světa. Bůh dál pečlivě plánuje svou misii a jedná. Mám naději, že dožrál čas pro ty kolem nás. Snad se podaří ujít s nimi kus cesty a předat jim zprávu o vykoupění. Snad se podaří je vyzbrojit a vyslat.

Jiří Bukovský

● SLOUPEK



„Jak přežít Vánoce“, hlásají titulky módních časopisů pro ženy. Návod bývá něco mezi „vykašlete se na ně a odjeďte do teplých krajů“, přes „hlavně pohoda a nic nepřehánět“, až po „jestli jsi nezačala s přípravou v říjnu, nic nestíháš – jako vždycky, ale je možné si cukroví i dárky objednat na našem webu“... Ovšem moudrě Boží ženy a ještě moudřejší jejich muži ví, že Vánoce nejsou jen o jídle a dárkách, ale o lásce a pokoji! Lásku jde vyjádřit opravdovým zájmem, tedy darovaným časem – a to je vlastně komodita nejdražší. A pokoj před i při svátcích neztratíme, jenom pokud se nenecháme vtáhnout do mašinerie shonu a budeme se zuby nehty držet toho, čím narozdíl od nás vlastně slavíme. To když se podaří, můžeme zasvítit do tmy víc než všechna blikátka a prskavky v okolí. Přeji nám všem radostné prožití oslav narození Božího syna, spasitele světa a našeho Přítele!

Nanda



Luboš Ondráček

Zvykněme si, že na každou situaci v životě je nejlepší reakcí modlitba.

Pokud žijeme život modlitby, tak se v našem životě mění věci!

PŘEČTĚTE SI

Slyšte o zázraku	2
Jak se žije seniorům	3 a 4
Svědectví z Konvokace	5
Po brexitu s Trumpem	6
Ochrana příchozích	7

Dny dobrých zpráv již brzy

Ano, je to tak, valem se blíží další, tentokrát již 9.ročník multizánrového festivalu křesťanské kultury. Tentokrát proběhne v týdně od 27. února do 4. března. Takže si tento termín prosím poznamenejte do svých diářů.

A na co se můžeme tentokrát těšit? Tento ročník bude o něco více divadelní. V pondělí zahájí festival Víťa Marčík, v úterý zahraje Divadelní společnost Kairos II hru J.O.B.. Ve středu po 5 letech opět uvítáme profesora Tomáše Tyce s jeho Fyzikální show. Čtvrtek bude program výjimečně ne v divadle Mana, ale v klubu Zázemí v Bartolomějské ulici a čeká nás poprocková formace The Neons z Liberce. Pátek patří triu Nenadarmo

s osobitou úpravou známých skladeb i vlastní tvorbou. V sobotu bude odpoledne patřit malým divákům (a jejich rodičům), pro které bude hrát soubor Buchty a loutky pohádku Zlatá husa a večer se můžeme těšit na per-



prof. Tomáš Tyc v roce 2012 na DDZ
foto Tomáš Božovský

Základy křesťanského života 2017

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelská atmosféra, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

12. 1. – 13. 4. 2017

vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin
sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň
Vstup zdarma

formaci v podání Frýdlantských dramatiků. Program je tedy nabitý a věřím, že i vy si najdete to své. A hlavně ten program, na který můžete pozvat své známé a přátele. Náš festival by totiž nefungoval, pokud bychom nezvali diváky a posluchače. Tak využijme tuto možnost. Podrobný program najdete v příštím Sborovém dopise a také na nových webových stránkách, které budou co nevidět spuštěny do ostrého provozu.

Vladimír Vácha

Modlitební témata na prosinec

- Děkovat Bohu za Pána Ježíše Krista, Jeho lásku k nám, za vše, co jsme mohli v roce 2016 s Hospodinem prožít jak na osobní, tak sborové rovině.
- Aby nám Pán dal ve vánoční čas příležitosti ke zvěstování evangelia. Modleme se za jednoho konkrétního člověka v našem okolí, aby se ho Bůh letos o Vánocích dotknul a my jsme měli příležitost se s ním sdílet o naději, kterou v Kristu máme.
- Prosit za posilu a ochranu našich sourozenců, kteří jsou pro Krista pronásledováni. Kéž obstojí a vezmou korunu života. Speciálně můžeme v modlitbě myslet na Petra Jaška a další pronásledované křesťany v Súdánu.

Vyhodnocení minulých témat.

Na Podzimkách se nestalo nic „výrazného“, ale několik lidí udělalo zásadní rozhodnutí, bylo dotčeno Pánem, nedošlo k žádnému závažnému úrazu. Na Beton jelo třináct účastníků a další jako vedoucí a Bůh se mnoha účastníků dotknul. Biblická škola začala s plným počtem studentů. Zda jsme našli své místo, jak spolupracovat s Pánem Ježíšem, se uvidí podle ovoce.



Světla

Na různé umělecké projevy při shromážděních můžeme mít velmi rozličné názory. Například diskuze, zda při shromážděních, koncertech apod. používat nebo nepoužívat světelné efekty, může v církvi vyvolat dost emocí. Tuto diskuzi nechceme proto otevírat, protože z ní asi není jednoznačný závěr.

Před časem přijal Josef Vlasák prorocké slovo, že Bůh stejně, jako má být uctíván hudbou, tancem nebo kresbou, má být uctíván i světly. Sborový modlitebně prorocký tým toto slovo rozsoudil jako právě s tím, že se má postupovat jako při stavbě Mojžíšova stánku. Mít lidi, kteří jsou k tomu Bohem obdarováni. Povzbudil tedy Josefa Vlasáka, aby kolem sebe budoval tým, který s ním bude tuto službu dělat. Z hlediska financí na nákup světél jsme vyhlásili stejně jako na stánek sbírku. Ta proběhla na modlitebně prorockém týmu, na listopadovém sborovém shromáždění a na jednotlivých odděleních mládeže. Pokud chceš na světla přispět, můžeš dar v libovolné výši zaslat na účet 223775399/0300, v.s 5014.

Předem děkuji za vaši štědrost.
Lubomír Ondráček

Měsíc pro rodinu

V minulém čísle Sborového dopisu jsem vás informoval o plánu uspořádat v našem sboru v únoru Měsíc pro rodinu. Konkrétní program bude zveřejněn až v lednovém čísle SD, ale můžete se těšit na speciálně zaměřené sborové i regionální shromáždění, přednášky, možnost potvrzení manželského slibu a další aktivity. Pokud máte nějaký nápad a případně se chcete zapojit více než jako účastníci, dejte prosím vědět.

Hodně by pomohlo, kdybyste byli ochotni napsat nebo říci svědectví ze svého manželského a rodinného života a také o přátelství a vztazích lidí žijících v manželství a těch žijících jako „singles“.

Těším se, co pro nás Bůh připravil.
Lubomír Ondráček

Slyšte o zázraku!

Petr Kácha na listopadovém celosboru říkal, že dlouho neviděl a neslyšel o nějakém zázraku.

Nabyla jsem odvahy a s Božím vedením píšu o zázraku narození.

Vnučka Judita čekala druhé dítě, šla se před porodem zaregistrovat do Ústavu pro matku a dítě v Podolí. Když si lékaři přečetli její záznamy o dramatickém prvním porodu, kdy jí fatálně selhal organismus a ona přežila jen díky Boží milosti, prohlásili, že v 50 % případů žena umírá, v 50 % přichází o dělohu

a to, že žije a ještě k tomu s funkční dělohou, je zázrak, který si nedokáží vysvětlit.

20. 10. šla Judita podle plánu lékařů na císařský řez, který měl být 21. Večer mi psala, že bude až 8. na radě. Modlila jsem se a vzpomněla jsem si na vyprávění Jamese Golla, jak svého nenarozeného syna vyzval, aby vyšel ven a v Boží bázni promluvila k pravnukovi.

David se narodil tu noc, 20. 10. ve 23.45. Z Boží milosti šli za 3 dny domů.

Chvála Bohu Všemohoucímu!

Zdenka Brázdilová, region Západ

● JAK SE ŽIJE KŘESŤANŮM – SENIORŮM

Zvolnili jsme životní tempo

Jak se máte, jako důchodové Boží děti – v čem je váš život v pozeňnaném věku odlišný od mladých let?

Máme se moc dobře. Nemáme existenční starosti, ani každodenní starosti o děti, jako za mlada. Bůh nám ve stáří zehná a ve všem nám pomáhá. Zvolnili jsme životní tempo, máme čas se spolu modlit.

Můžeme posoudit, jak se nám žilo bez Boha a jak se žije s ním. 20 let jsem se modlila, aby Mirek uvěřil, protože jsem si ho brala jako nevěřícího. Bůh všechny modlitby vyslyšel a Mirek se obrátil, změnil se nám všem život, děti patří Kristu. Máme 7 vnoučat, pro která vyprošujeme pozeňnaní. Děti to dnes nemají lehké. Tak aby v životě nezabloudily a žily s Bohem.

Měli jste nějaká předsevzetí nebo plány „na stará kolena“ a daří se je plnit?

Od mládí jsme jezdili do Mladé Vožice, Mirkova rodiště, kde jsme budovali chatu a představovali jsme si, že se tam odstěhujeme na důchod. To se nám částečně splnilo, trávíme půl roku na chatě a půl roku v Praze. Je nám tam dobře, zatím máme na všechnu práci sílu a pohyb nás baví.

Důstojně kráčíme

Jak se máte, jako důchodové Boží děti – v čem je váš život v pozeňnaném věku odlišný od mladých let?

Když se mně někdo zeptá, jak se mám, většinou odpovídám, že střídavě. Někdy lépe, někdy hůře. Život ve věkové kategorii 75+ je z mého pohledu zcela odlišný od věku bujaré mladosti. Musím ale hned podotknout, že existují i bujaří staříci, zachovalí na těle i na duchu, kteří mohou s klidným svědomím prohlásit, že se mají skvěle, nikoliv střídavě, jako já. U mně a u mé milé ženy hrají velkou roli nemoci a úrazy, ale i v takových obdobích jsme vděční Pánu, že u něj můžeme hledat a nacházet pomoc a povzbuzení. V mladším věku jsme toho stíhali mnohem víc, než dnes, přesto, že jsme chodili do zaměstnání a starali se o děti. Dnes už na všechno potřebujeme více času, protože neběháme, ale důstojně kráčíme. Z donucení okolnostmi...

Měli jste nějaká předsevzetí nebo plány „na stará kolena“ a daří se je plnit?

Nemáme schopnost ani chuť činit předsevzetí, dokonce ani v poslední den roku, takže nemůžeme mluvit ani o splněných či nesplněných plánech. Vždycky jsme měli touhu žít v míru a pokoji se svými blízkými – a to je další důvod k vděčnosti. Pán Bůh nám pozeňnal na dětech i na vnoučatech, máme radost z pravnoučátek, ale taky se svými

Co se daří více a s čím se naopak potýkáte?

Máme radost, že naše děti, i přes jejich rodné problémy, vše překonaly, stále patří Bohu a slouží mu různými způsoby. Potýkáme se s přicházejícími nemocemi, které nás učí víře a trpělivosti. A vděčnosti za vyslyšené modlitby. Schází se u nás skupinka, máme i další modlitební skupinku a tak vidíme, jak Bůh jedná, jak je dobrý a to nás velice povzbuzuje.

Máte nějakou radu nebo doporučení, jak obstát ve víře s přibývajícím věkem?

Za ta léta jsme poznali, že bez Boha nemůžeme být, ani si to nedovedeme představit. Na každou otázku a situaci má Bůh pro nás odpověď, nikdy nás nenechal bez pomoci. Život s ním není nějaký zájmový kroužek, který skončí a bude zase za týden. Je to neustálé spojení a modlitba. Jsme vděční, že nám Bůh tento vztah k němu dal a že je naší jistotou do dalších dnů. Zažili jsme s Mirkem věci dobré i zlé, ale vždy jsme měli Boží pomoc a pozeňnaní. Jsme spolu 49 let, máme za co děkovat a být vděční.

Květa a Mirek Šedivých, region Sever

Život v penzi

Před tím, než jsme odešli do důchodu, jsme měli svoje představy o tom, jak budeme žít. To, že vám z životních povinností odpadne vstávání brzy ráno (většinou jsme pracovali od šesti hodin) a budete mít minimálně o 9 hodin více času na svoje věci, se nějak nepotvrdilo.



Co se týká věcí víry (služby ve sboru i mimo sbor), ty se nám společně s Danou daří naplňovat, ale už jsme zažili i chvíle, kdy jsme museli nějakou službu (nebo aktivitu) vzdát. I starší člověk potřebuje najít rovnováhu mezi vydáváním se (prakt. služba, přímluvné modlitby, účast na vzdělávání, sborových akcích a pod.) a přijímáním. Je to takový zákon zachování energie. Stáří sebou ale nese i to, že pomalu ztrácíme výkonnost a rychlost (všechno nám teď trvá dele než před 20 lety).

Některé plány se nám podařilo naplnit, ale jiné jsme museli naopak upravit, nebo vzdát. Dost nás (hlavně Danu) zaměstnává péče a pomoc dětem a hlavně vnoučatům. Poslední dobou se nám ve sboru a na regionu daří služba a spolupráce s mladou generací. Z toho máme opravdu velkou radost a naplňuje to proctví o sboru (církvi) pro všechny generace tak, jako ve správně fungující rodině.

Dana a Zdeněk Paulusovi, region Sever

● JAK SE ŽIJE KŘESŤANŮM – SENIORŮM

me. Proto se nedá vymyslet ani univerzální návod pro život, ani pro to, jak úspěšně zestárnout ve víře. Můžeme-li doporučit něco z vlastních zkušeností, tak je to modlitba. A to i v situaci, kdy se nám do modlení vůbec nechce. Určitě je hezčí pohled na nadšeného křesťana, který chválí a děkuje Pánu radostně a zvučně, ale Pán Bůh má rád i lidi unavené a ztrápené, i jejich upřímné modlitby vyslýchá a jsou mu milé. A aby té ztrápenosti bylo co nejméně, tak bychom se

měli naučit odpouštět – sobě i svým bližním. Bezpodmínečné odpuštění úžasné osvobozuje a je nejlepším lékem na mnohé chmury a trampoty. Každý den má svou velikou hodnotu už tím, že je neopakovatelný a pokud ho prožijeme v Boží blízkosti, pak to nebude den ztracený.

Tak kéž by se to dařilo nám všem, ve věkových kategoriích 75 plus i minus...

*S přáním Božího pokoje vás
Vláda Chlumecký, region Sever*

● JAK JSEM TO PROŽIL

Elohim ohevotcha

Izrael. Židé. Arabové. Křesťané. Domov? Bojiště? Země milovaná? Země nenáviděná? Místo utrpení, anebo lásky a přátelství?

Jednou jsem uprostřed noci procházel s dvěma bratry Jeruzalémem a z atmosféry, kterou jsem kolem sebe nasával, mi do mysli proudila změť podobných myšlenek a pocitů. Přišel jsem si jak ve snu. Předemnou směřující se židovští studenti, kteří zrovna vyšli z univerzity, vedle mě spěchající ortodoxní židé v černých hábitech, po straně židovský pár s koktejly v ruce, za mnou pobíhající židovské děti. Všichni zdáli se být v pohybu, směřující jakoby k určitému cíli. V jednu chvíli jsem byl jenom přemožen a zvládl se pouze s úžasem usmívat a jít dál. Kráčeli jsme směrem ke Zdi nářků.

Začalo to tak, že jsem po dlouhém dnu seděl na jednom z křesel, vyskytujících se ve vstupním sálu hotelu Ramat Rachel a snažil se chytit hotelovou wifi, což byl jeden z nejnepředpokladnějších výsledků. Zdálo se, že jsem pro ten den fyzicky i duchovně naprosto odepsaný, ale „Co je u lidí nemožné, je možné u Boha.“ A tak se stalo, že zanedlouho za mnou přišla jedna sestra, řka, že odchází do Sukot Halel (dům modliteb v Jeruzalémě), a když přišel ještě jeden brácha, tak se ptala, jestli nechceme jít spolu s ní. Má odpověď byla jasná, ale jelikož měl Bůh jiné úmysly, tak mě nakonec přemluvili. Na autobusové zastávce jsme ještě Boha žádali, ať nás ten večer vede a ochraňuje.

Po duchovním obcerstvení v Sukot Halel jsme se oddělili, přibrali ještě jednoho bratra a zamířili do centra s myšlenkou navštívit Zed' nářků, u které jsem ten večer byl poprvé. Cestou jsme míjeli několik vojáků a v centru už spousty oslavujících Židů. Komu jsem

mohl, tomu jsem řekl Elohim ohevotcha (Bůh tě miluje) a poctěn, že mi Bůh dal takovou milost, kráčet v jeho městě a stát v jeho vůli, jsem pokračoval dál ke Zdi. Když jsme se prodrali davem, který se tvořil u kontrolních přepážek, připomínám, že byla půlnoc, pokračovali jsme až k muži, který mě objal



Český dům modliteb
v Jeruzalémě
s možností ubytování

www.dummodliteb.cz

foto Daniel Provazník



a dal mi jarmulku, řekl jsem mu totiž Elohim ohevotcha. Na zdi jsem si našel volné místo pro vzkaz Bohu, poželhal přítomným a s radostným srdcem jsem se sešel několik desítek metrů před Zdí s bratry.

Modlili jsme se společně a jeden mi říkal, že vnímá spojitost se mnou a s mladými Židy kolem. Amen, ale nevěděl jsem, co přesně to může znamenat, když najednou přímo před nás přiběhlo asi pět mladých Židů v mém věku, ve tvářích majíce radost a lásku. Chytili se za ruce, začali zpívat a tančit dokola. Mé srdce jávalo a ve tváři jsem se ještě více rozzářil. Bylo to tak nečekané, odvážné, atmosféru lámající, spontánní, osvobozující! Když tu na mě mladíci začali kývat hlavou, ať se přidám! Nečekal jsem a připojil se mezi ně. Cítil jsem nekompromisní přijetí, lásku a přátelství, a to přesto, že jsem ty kluky nikdy předtím neviděl a byl jsem mezi nimi jediný Evropan. Tančili jsme tam, před Zdí,

ve městě, kde jsou Židé vražděni, nenáviděni, pronásledováni, v mladém věku odcházejí na vojnu, a to hlavní, neznají Ježíše! Přesto mi přišlo, že v tu chvíli mají o tolik více než já! Slověm písně jsem nerozuměl, takže jsem se těžce chytal, a tak jsem do rytmu začal zpívat v jazycích! Bůh začíná v malém, ale poté dlo rozmnoží, a to se také stalo. Během pěti minut, se z počtu pěti Židů, stal na místě asi stočlenný kruh natřískaný Židy a jedním Čechem. Židé přibíhali ze všech směrů, doprostřed házeli svoje věci a horlivě tančili, postupně se zpěv rozeznával do všech koutů.

Nemohu zůstat pouze u svědectví, musím vyfídit vše, co mi Bůh dal na srdce. Nuže tedy, Bůh povzbuzuje a Bůh usvědčuje, obojí k našemu budování. Pavel píše v Římanům 10,13–14.

„Ale vám, pohanům, pravím: Právě proto, že jsem apoštolem pohanů, oslavuji (jsem hrdý na) svoji službu, zdali bych nějak nemohl vzbudit žárlivost svých pokrevních bratrů a některé z nich zachránit.“

Ptám se tedy, vzbudila by tvoje služba, a tedy tvůj život, naše vztahy či naše společná shromáždění, žárlivost u Židů, kteří radostí tančí a chválí Boha způsobem, který znají?

Pokud věříme, že přijde do Prahy probuzení, pak tak žijme. Jedno ze slov, klíčových k probuzení naší země, které při jedné modlitební, za naší zemi na konferenci v Jeruzalémě, zaznělo, bylo usmíření s Bohem. Nejprve jsem si jasně řekl, že v mém životě není nic, z čeho bych měl činit pokání. Poté mi ale došlo, jak Boha málo znám! Proto má modlitba je: Odpusť mi, Pane, že tě více nehledám, že často koukám prvně na své potřeby a na sebe, změň mě! Poté můžeme pokračovat k usmíření vztahů, sborů, denominací atp. a usilovat o jednotu a společně jako církve vyjít. Ježíš přichází.

Michal Vadlejch, region Palmovka

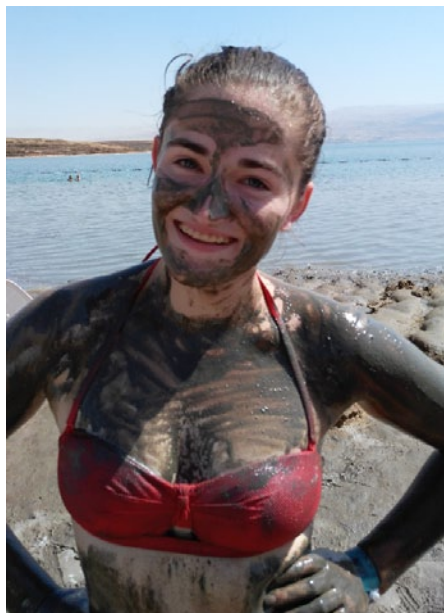
Bůh mě nadchnul na všech frontách

Už pár let jsem měla touhu jet na konvokaci národů do Izraele... Letos jsem byla pozvána a jelikož jsem vnímala, že mě do toho Bůh povzbuzuje, byla jsem pro! Z mého pohledu tu byl ale jeden velký problém – peníze. Bylo potřeba se rychle rozhodnout a dát vědět. V té chvíli jsem neměla v ruce ani korunu určenou na konvokaci (což vzhledem k tomu, že jsem studentka, bylo celkem znepokojující). Ale slyšela jsem, jak mi Bůh říká, abych mu důvěřovala a závazně se přihlásila. Poslechla jsem, i když mi to rozumově nedávalo moc smysl. No a potom mi Bůh během tří týdnů úžasně zprostředkoval potřebné peníze.

Samotná konvokace je vlastně svolání národů ze všech koutů světa (sama jsem měla možnost mluvit s lidmi z Portorika, Bangladéše, Ghany a dalších míst) a obvykle probíhá na přelomu září a října. Letos šlo o první dva týdny v říjnu. Lidé se tam spojují v modlitbách a chvalách, přičemž už „jen“ tohle je obrovská síla! Letos se sjelo kolem dvou tisíc lidí v místě Ramat Rachel, což je poblíž Jeruzaléma. Hlavním tématem bylo „Hleďte nejprve Boží království...“ Složení řečníků mě nadchlo, protože mluvili lidé, z kterých přímo tryskal živý vztah s Bohem a jejich láska k Němu, což mě vždycky inspiruje a povzbuzuje. Chvály byly mocné, radostné, hluboké. Navíc probíhala 24hodinová stráž v modlitební věži, ve které se vždy po dvou hodinách střídaly jednotlivé brány, kterých je 12 (kdybyste se o branách chtěli dozvědět víc, Tom Hess se tímto tématem zabývá v některých svých knihách). Česká Republika je součástí brány New Gate, kam patří i některé další evropské státy a bylo to skvělé. Ale rozhodně jsem to nebrala jako samozřejmost! Pravidelně se mi před naší dvouhodinovou stráží udělalo špatně, třesla mi hlava a představa troubení na šofary a dvouhodinové modlitební akční stráže mě v tu chvíli děsila. Až po pár dnech, kdy jsme

se jako český tým sešli na modlitbách a modlili se za uvolnění, se něco změnilo a já jsem konečně mohla bez problémů chodit na stráž.

Konvokace je sice o národech, což člověk plně pochopí, až se tam ocitne, ale já jsem prožívala zvláštní oddělení pro Boha.



Je pravda, že když byl čas snídaně, nešlo si nevšimnout, že jsou kolem stovky lidí, ale Bůh mě navzdory tomu tak nějak speciálně schovával pro sebe. Téměř nadpřirozeně jsem měla čas pouze pro Něj, což na takovém místě je opravdu skoro zázrak. A Bůh se mnou úžasně jednal! Teda nejen v soukromí... Jeden z nejsilnějších momentů byl na shromáždění, kdy kázala Cindy Jacobs o duchu sirotka. Sice jsem poslouchala, ale říkala jsem si, že se mě tohle shromáždění vlastně netýká. Mluvila k lidem, kteří nikdy neslyšeli od maminky nebo tatínka (případně obou), že je mají rádi. Vyzvala ty, kterých

se to týká, ať se postaví a že se za ně bude modlit. Sevřelo se mi srdce, když se kolem mě lidé začali zvedat. Bylo jich opravdu moc... Cindy se modlila, ať prožijí Boží lásku a za další věci. Znovu jsem si říkala, že se mě to vlastně netýká. Ale Bůh si mě našel. Nejdřív se jemně dotkl mého srdce, takže jsem zpozorněla, protože jsem věděla, že je to On. A potom se začaly řinout slzy, které jsem nebyla schopna zadržet. Prožívala jsem Jeho lásku nejsilněji za celý svůj život. Bylo to tak intenzivní, že jsem celý zbytek shromáždění probrečela, protože jsem prostě nemohla jinak! A bylo to nádherné...

Na rozptýlení v rámci každodenního programu byl zařízen pro zájemce celodenní výlet k Mrtvému moři, což bylo opravdu vítané zpestření. Obzvláště proto, že člověk mohl vidět kousek Izraele a alespoň na chvíli zmizel z místa, kde byl už tolik dní s tolika lidmi... Navíc to bylo skvělé prostředí pro seznámení se s někým novým. Já jsem například potkala Portoričanku, se kterou jsme si padly do oka a patřičně si výlet užily. Duchovní věci mám ráda, ale vzhledem k obrovské koncentraci jsem uvítala to, že jsme na chvíli „unikly“ té neuvěřitelné hutnosti a dělaly něco „normálního“. Nechat se nadnášet slanou vodou byl opravdový odpočinek...

Silných (nejen duchovních) prožitků bylo opravdu mnoho! Prožívala jsem je tak moc, že si je dokážu znovu jasně vybavit a přehrát v hlavě. Celá konvokace byla velkou koncentrací Božích navštívení, Jeho mluvení, jednání, projevů lásky a spousty báječných chvil a prožitků. Usiluji o každodenní život s Bohem, a proto Jeho lásku prožívám, dotýká se mě, slyším Jeho hlas atd. Přesto pro mě tohle bylo něco nepochopitelně překrásného. Vlastně ani nevím, co byla příčina. Možná moje velké očekávání, obrovská koncentrace lidí, co žijí pro Boha, neustále probíhající modlitba a chvála, dědictví Izraele, přimluvci, kteří se za mě modlili... Nevím. Ale byl to tak silný čas, stalo se tam tolik věcí, že jsem se z toho vzpamatovávala ještě dlouho po příjezdu a některé věci mi docházejí až teď – bylo to totiž tak hutné, že se to nedalo pojmout během těch dvou týdnů. Zároveň mě Bůh z různých věcí osvobozoval, proměňoval moje myšlení v oblastech, kde bojuji snad až příliš dlouho a dal mi jistotu vítězství, což se doma začalo projevovat prakticky! Prostě mě nadchnul na všech frontách...

Jak to tak bývá u věcí, které jsou skutečně hodnotné a důležité, neslo to i nějaké oběti. Některé situace byly náročné, sem tam mě někdo naštvál apod., ale to požehnání, které jsem získala, mě tak přemohlo, že jsem asi tři dny neustále musela děkovat Bohu a žasla jsem nad Ním. Protože je zkrátka úžasný!

Petra Kačirková, region Palmovka



● ÚVAHA

Po brexitu a s Trumpem



Mnozí komentátoři a politologové nyní řeší, proč se průzkumy veřejného mínění opět šeredně spletly; ve skutečnosti ale o žádné velké překvapení nejde. Psal jsem o tom na jaře v článku „Proč Američané volí Trumpa“ (Neviditelný pes 10. března 2016), kdy jsem sice neměl jistotu, že Trump skutečně vyhraje, nicméně viděl jsem to jako velmi pravděpodobné, zvláště pokud proti němu demokraté postaví Hillary Clintonovou.

Ačkoli to nemívám ve zvyku, začnu vtipem, který koloval mezi Trumpovými příznivci před volbami: Donald Trump pozval papeže na jachtu. Jsou na ní jen s několika dalšími lidmi, diskutují sami dva na palubě, a tu přijde poryv větrů a vezme papežovi klobouk, který přistane na vodní hladině. „To nic, svatý Otče, já to vyřeším“, řekne Donald Trump. Vystoupí z jachty, po hladině dojde pro papežův klobouk a vrátí se s ním na jachtu.

Druhý den vyjdou americké noviny s palcovými titulky: „Trump neumí plavat!“

Skutečnost je taková, že dvě třetiny až čtyři pětiny západních novinářů a publicistů jsou levicoví liberálové, přesvědčení o správnosti svého vidění světa a o tom, že média jsou tu od toho, aby veřejnost vychovávala. Nevzdělanými „burany“ z venkova hluboce pohrdají. A jak nedávno upozornil Jan Macháček v Lidových novinách, toto pohrdání „burany“ je jedním z důvodů, proč tolik lidí volilo Trumpa. Mnozí z těchto „buranů“ zřejmě odmítalo odpovídat, když se na ně obrátili v předvolebních průzkumech s otázkou, zda půjdou volit, a pokud ano, komu dají svůj hlas. Odtud pak „omyly“ agentur zkoumajících veřejné mínění. Za zmínku rovněž stojí, že ti, kteří nyní – po demokraticky proběhnutých volbách – protestují proti Trumpovi, přitom dělají to, z čeho podezírali Trumpa a jeho příznivce v dobách, kdy si byli jisti, že zvítězí Clintonová.

Aby bylo jasno: Jakkoli považují za správné účastnit se politického procesu a chodit k volbám, tentokrát bych, být občanem Spojených států, učinil výjimku a nevolil bych ani Trumpa, ani Clintonovou. To, co znám z Trumpova programu, se mi zdá vnitřně rozporné. Možná je Trump skutečně kouzelník a dokáže posílit ekonomiku i přes protekcionistická opatření, ale mě to připadá jako kvadratura kruhu. A opravdu se bojím toho, že by nás dokázal obětovat Putinovi, jakkoli mě jeho příznivci ze Spojených států ujišťují, že to nehrozí.

Nicméně z hlediska kulturních válek může mít Trumpovo zvolení celou řadu

pozitivních účinků, zatímco volba Hillary Clintonové by asi vedla k dalším katastrofám. Za nejokatější projev liberálně-levicového běsnění považují Obamovu směrnicí umožňující, aby muž, který se cítí jako žena, mohl chodit na dámské toalety, a žena, která se cítí jako muž, mohla chodit na pánské toalety. Do-



do otázky potratů a do věci „homosexuálních manželství“. Nynější prezident bude mít příležitost jmenovat během svého období

ve funkci hned několik nových soudců Nejvyššího soudu, což může mít na kulturní války obrovské dopady.

A pak je tu ještě další věc: Obamova administrativa protěžovala blízkovýchodní muslimy na úkor blízkovýchodních křesťanů. Někdy to bylo tak okaté, že jsem si začal říkat, zda to opravdu nesvědčí o tom, že Obama je muslim. Za Obamovy administrativy pronikli islamisté do řady významných institucí. Je velmi pravděpodobné, že s tím bude za Trumpova prezidentství konec.

Může naše vláda nějak pozitivně reagovat na zvolení Donalda Trumpa? Domnívám se, že ano. Trump tvrdí, že neodmítá hájit spojence Spojených států, ať už jde o Evropu, Japonsko či Jižní Koreu. Žádá pouze – a zcela právem – aby se spojenci podíleli na financování společné obrany. Naše vláda může udělat vstřícné gesto, a to ještě během těchto týdnů: Revidovat státní rozpočet a zvýšit výdaje na obranu na dříve slíbená dvě procenta státního rozpočtu. Byl by to dobrý signál pro Trumpa, byl by to dobrý signál pro Evropu – a, popravdě řečeno, i pro některé vlády na východ od nás. Svět se rozhodnutím pro brexit a zvolením Donalda Trumpa změnil, a my bychom na to reagovat měli. Tento krok mi připadá smysluplný a poctivý. A snad by mohl pro někoho být i inspirující.

Dan Drápal,
11. listopadu 2016

Naše vláda může udělat vstřícné gesto, a to ještě během těchto týdnů: Revidovat státní rozpočet a zvýšit výdaje na obranu na dříve slíbená dvě procenta státního rozpočtu.

mnívám se, že toto opatření, které je závazné pro americké školy, musí připadat velmi bizarní i českým homosexuálům a lesbám, z nichž mnozí budou asi říkat: „Takhle daleko jít neplánujeme.“ Ovšem ... však víte, jak je to s tou salámovou metodou. Kdo ví, jak by to dopadlo – vždyť v té „pokrokové“ a „osvícené“ Americe to už zavedli!

Ve Spojených státech má obrovskou moc Nejvyšší soud. Většina podobných opatření nakonec skončí u tohoto soudu, a byl to právě Nejvyšší soud, kdo hluboce zasáhl

● ZE ŽIVOTA SBORU

Jednota

Poslední listopadové společné shromáždění v Ládvi bylo, jako vždy, když se sejdou Boží lidi, hezké. Vše probíhalo jak má. Ke konci zaznělo proroctví podle Bible ze Zjevení, že nemáme být vlažní. Když jsem nad tím přemýšlela, „přišlo“ další slovo poznání: „Je tu někdo, kdo se přetvařuje, je pokrytecký. Přízněj to Bohu, rozhodni se žít v pravdě a ve světle, Bůh ti pomůže, odpouští ti!“ Někteří sourozenci vstali a před námi, ale hlavně Bohu přiznali, že se jich to týká. Nekoukala jsem se, kdo povstal, ale odpustila jsem také. Byla to silná chvíle. Myslím, že i všichni ostatní v ten moment věděli, že patříme k sobě, stejně jako k Bohu.

A do třetice zaznělo proroctví, abychom se spolu vzali za ruce při zpěvu písně „Spoj nás v jedno, Pane“. V propojení rukou bylo Boží ujištění: „Patříte k sobě a je jedno, jaký kdo jste, jaké máte politické názory, jaké vzdělání, nebo vychování a jste-li si sympatičtí! Já vás spojuji, a proto jste bratry a sestrami, jste rodina a máte oporu jeden v druhém! Ta jednota je větší než pokrevní, nenechte se rozdělit!“ Po tomhle zážitku jsem se rozhodla dávat si lepší pozor, abych neposuzovala Boží děti podle toho, v čem se lišíme, ale vyhlížela to, co nás spojuje.

Nanda

Ochrana příchozích

Autor Písma, Duch svatý, věděl, že příchozí budou často v nesnadné situaci. Již byly zmíněny některé verše, zapovídající jim ubližovat. Můžeme přidat ještě Lv 19:33: „Když bude s tebou ve tvé zemi pobývat příchozí, neutiskujte ho.“ Příchozí z povahy věci patřili k ohroženým skupinám obyvatelstva, a proto jsou jak v Zákoně, tak v Prorocích i Žalmech vícekrát uvedeni spolu s dvěma dalšími ohroženými skupinami, se sirotky a vdovami. Zde jsou uvedeny příslušné verše:

- Dt 14,29: „Ať přijde Lévíjec, protože s tebou nemá podíl a dědictví, i příchozí, sirotek a vdova, kteří jsou ve tvých branách, a *necht'* jedí a nasytí se, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal v každém díle tvých rukou, které konáš.“ (Týká se „projídání“ desátků).
- Dt 24,19-21: Když budeš sklízet svou žeň na poli a zapomeneš na poli snop, nevracej se, abys ho vzal. Bude patřit příchozímu, sirotkovi a vdově, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal při všem díle tvých rukou. Když budeš srážet svou olivu, neprohližej po sobě větve. To bude patřit příchozímu, sirotkovi a vdově. Když budeš sbírat víno ze své vinice, nepaběrkuj po sobě. To bude patřit příchozímu, sirotkovi a vdově.
- Ps 146,9: „Hospodin chrání cizince, podporává sirotka a vdovu, maří však cestu ničemů.“
- Ez 22,7: „Otce a matku v tobě znevázili, příchozímu uprostřed tebe působili útlak, sirotka a vdovu v tobě utiskovali.“
- Mal 3,5: „Přiblížím se k vám se soudem a budu rychlým svědkem proti čarodějům, cizoložníkům a těm, kdo lživě přísahají, těm, kdo utlačují za mzdu najatého, vdovu a sirotka, křivdí příchozímu a nebojí se mě, praví Hospodin zástupů.“

Možnosti příchozích

Zákon ale počítá i s eventualitou, že příchozí se v Izraeli natolik zmůže, že se mu některý z Izraelců prodá do otroctví. Mohl ale být vykoupen některým ze svých příbuzných (viz Lv 25,47–49). Pokud by ale bohatnutí příchozích a chudnutí domorodých Izraelců nabývalo značného rozšíření, mohlo by to být známkou toho, že Izraelci na sebe uvedli prokletí. Příchozí se v takovém případě stávají „hlavou“, zatímco Izraelci „chvostem“ (viz Dt 28,43–44).

Jak ještě uvidíme, příchozí si byli s domorodými Izraelci rovni téměř ve všem. Rovnost před zákonem se projevovala v celé řadě dílčích ustanovení. Jediné omezení, které jsem v Písmu našel, se týkalo královského zákona. Podle Dt 17,15 se cizinec nemohl stát v Izraeli králem. Není ovšem bez zajímavosti, že na tomto místě není použito slovo *gér*, které mělo, jak již bylo řečeno,

jasný právní význam, ale slovo *nákrí*, které má význam „k nám nepatřící“. Nepochybuji o tom, že z použití slova *nákrí* by se nemělo vyvozovat, že *gér*, tj. člověk dlouhodobě, možná již po generace v Izraeli usedlý, by se králem stát mohl.

Dále zmiňme dvě věci, v nichž se k příchozímu přistupovalo odlišně než k Izraelcům. První záležitost, kterou mám na mysli, lze z povahy věci jen těžko označit za ome-

**Rovnost před zákonem,
ochrana slabších,
přijetí řádů
hostitelské země.**

zení příchozích: V Dt 14,21 je Izraelcům zapovězeno jíst zdechlinu, ale příchozí ji jíst mohou. „Nejezte žádnou zdechlinu. Dej ji příchozímu (*gér*), který je ve tvých branách, ať ji sní, nebo prodej cizinci (*nákrí*), ale ty jsi svatým lidem Hospodinu, svému Bohu.“

Za určité omezení lze ovšem označit záležitost druhou: Podle Dt 23,21 Izraelec nemohl půjčovat jinému Izraelci na úrok, cizinci (*nákrí*) ale úrok připočíst mohl. Zde bych si ale – na rozdíl od Dt 17,15 – dovedl představit, že *nákrí* zde není totéž co *gér*, tj. že člověku trvale usazenému v Izraeli nebylo možno na úrok půjčovat.

Zmiňuji tyto dvě záležitosti, protože se mi zdají být jakýmisi výjimkami z pravidla. Již bylo zdůrazněno, že základní biblický tón ve vztahu k příchozím je jejich rovnost před zákonem a co nejnepříjemnější podílení se na požehnání, kterému se Boží lid mohl těšit. O této inkluzi příchozích svědčí celá řada biblických míst; většinu z nich si nyní uvedeme:

- Příchozí se mohli podílet na Hodu beránka. Museli ovšem být obřezáni a museli ho ovšem slavit podle stejného předpisu jako Izraelci: „Budete mít jedno ustanovení, jak pro příchozího, tak pro domorodce v zemi“ (Nu 9,14).
- Obnova smlouvy před Mojžíšovou smrtí se týkala i příchozích (Dt 29,10). Můžeme tedy říci, že rozhodující pro Písmo není etnicita, ale vztah k Hospodinu.
- Příchozí mohli stejně jako domorodí Izraelci využívat instituce útočištných měst (Nu 35,15).
- Když Jozue předčítal smlouvu u hor Gerizim a Ébal, slyšeli ta slova nejen muži a ženy, ale i všichni příchozí (Joz 8,33–35).

■ Prorok Ezechiel, který předpokládal nové rozdělení země losem, uvádí, že příchozí, kteří mezi Izraelci žili dlouhodobě a „zplodili mezi nimi syny“, měli dostat zemi přidělenou losováním stejně jako Izraelci (Ez 47,22–23).

■ Zajímavé je ještě další místo z Ezechiele. Ve 14,7 čteme: „Neboť každému muži z domu izraelského i z příchozích, kteří budou pobývat v Izraeli, když se ode mne oddělí, vnese své bůžky do svého srdce, položí před sebe pohoršení své zvrácenosti a přijde k prorokovi, aby se jej na mě dotázal, já Hospodin mu sám odpovím.“ Byť se tento text týká něčeho negativního, totiž modlářství, zdá se, že Ezechiel předpokládá, že příchozí se plně podílejí na náboženství Izraele. Slova „oddělí se ode mne“ se týkají jak domorodce, tak příchozího. Ten, kdo se „oddělil“, musel být před tím s Hospodinem spjat smlouvou, jak jsme to již viděli např. z Joz 8,33–35.

■ Krásné zaslíbení má pro cizince i prorok Izajáš (56,6–7): „Také cizince (*nekár*), kteří se připojují k Hospodinu, aby mu sloužili a aby milovali Hospodinovo jméno, aby byli jeho otroky, *kteří* všichni zachovávají sobotu před znesvěcením a drží se pevně mé smlouvy, ty přivedu na svou svatou horu a rozradostním je ve svém domě modlitby; jejich zápal a jejich oběti *budou* vystupovat pro zalíbení nad mým oltářem. Vždyť můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

Integrace příchozích

Viděli jsme tedy, že Boží zákon příchozí chrání, pamatuje na to, že jsou ohrožení, a umožňuje jim se plně (až na drobnou výjimku) podílet na požehnání Izraele. Na druhé straně ovšem Písmo předpokládá, že příchozí se do Izraele plně integrují, a to i nábožensky. Je tedy vyloučeno, aby tvořili jakési ghetto, privilegovanou (nebo potlačovanou) menšinu nebo nějaký stát ve státě. Nyní uvedeme místa, která ukládají příchozím povinnosti. Nejsou to žádné povinnosti navíc ve srovnání s domorodými Izraelci. Tyto povinnosti musí plnit všichni stejně. Pokud jsou příchozí zvlášť uvedeni, pak jen proto, aby to bylo naprosto jasné.

- Z pospolitosti Izraele má být vyobcován každý, tedy i příchozí, pokud bude mít o Velikonocích něco kvašeného (Ex 12,19).
- Každý, tedy i příchozí, musí dodržovat sobotu (Ex 20,10; 23,12; Dt 5,14).
- Každý, tedy i příchozí, musí dodržovat pracovní klid v den, kdy velekněz vstupuje do velesvatyně (Lv 16,23).
- Nikdo, tedy ani příchozí, nesmí požívat krev (Lv 17,15).
- Každý, tedy i příchozí, byl nečistý po kontaktu s mršinou a musel si vyprat oděv (Lv 17,15).

● VYUČOVÁNÍ: CIZINEC ČI HOST

- Zákaz nečistých sexuálních praktik platil pro Izraelce stejně jako pro příchozí (Lv 18,26).
- Podobně jako Izraelci ani cizinci nesměli Hospodinu obětovat zvíře s tělesnou vadou (Lv 22,25).
- Za rouhání hrozil trest smrti domorodcům i příchozím (Lv 24,23).
- I příchozí byli povinni nechat sedmý rok ležet zemi ladem: V rok odpočinku měli domorodci i příchozí jít z toho, co země sama zplodí (Lv 25,6).

Domnívám se, že pokud se chceme Písmem nechat inspirovat při řešení migrační krize, je dobré postupovat podle stejných zásad: Rovnost před zákonem, ochrana slabších, přijetí řádů hostitelské země. Leccos z Písma by ve své konkrétní podobě bylo dnes již anachronismem (například nechávat pole každého sedmého roku ležet ladem), nicméně uvedené zásady považují za stále

aktuální. Budiž to řečeno naplno: Po příchodu se chtělo, aby respektovali náboženství Izraele, hostitelské země. Nemůžeme po nikom chtít, aby upřímně miloval Hospodina – uvedená místa z Písma hovoří spíše o vnějším dodržování zákonů a pravidel. Toto vnější dodržování nezaměňujeme s vnitřním přijetím. V každém právním státě se ovšem vnější dodržování zákonů musí vymáhat – jinak by stát přestával být právním státem. Tato studie se nezabývá otázkami, jaká byla historická praxe. O vztahu domorodých Izraelců k příchozím toho mnoho nevíme, respektive známe málo podrobností. Kdyby ovšem nehrozilo, že příchozí budou utiskováni, nebylo by třeba zákonů, které něco takového zapovídaly.

Na druhé straně z některých příběhů o patriarších (např. z jednání Lotova v Sodomě, když se ujímá hostů) nebo z Joba 31,32 vyplývá, že nenechat pocestného cizince nocovat venku patřilo k dobrým mravům.

Že i přes ustanovení Božího zákona mohli být příchozí občany druhé kategorie, zřejmě dokládá informace z 1Pa 22,2, že David využil příchozích (*gérím*) k práci na chrámu – ustanovil z nich kameníky. Nebylo to porušení zákona, že má s *gérím* zacházet jako s domorodci?

Ježíš programaticky odbourává negativní vztah vůči cizincům. Dobře je to patrné z jeho slov i příběhů, v nichž hráli pozitivní úlohu tehdy pohrdaní Samafané. A bylo již řečeno, že apoštolové připomínali prvotním křesťanům, že jsme na této zemi jen hosté a příchozí. Z toho jistě můžeme usoudit, že nemáme příchozími pohrdat. Mají-li se ale integrovat, je třeba zajistit rovnost před zákonem a jejich dodržování. A je třeba si uvědomit, že jednotlivé kultury mohou být nekompatibilní. V takovém případě má přednost kultura hostitelské země.

Dan Drápal (dokončení vyučování
ze SD2016/11)

● CO ČTEME, NA CO SE DÍVÁME

Někdy se stane zázrak

Vícekrát se mi v životě stalo, že mi někdo řekl: „Dane, napsal jsem knížku. Nechtěl by sis ji přečíst?“ Musím se přiznat, že většinou mi při těchto slovech zatrne. Čas od času jde sice o něco zajímavého, ale já tuším, že knížka má malou šanci na vydání – pokud ji tedy autor nechce vydat vlastním nákladem.

Když jsem se loni chystal na Biblický festival do Znojma, zavolal mi vedoucí KS Znojmo Michal Valehrach, že napsal knížku, a ptal se, zda bych byl ochoten si ji přečíst. Jsem vstřícný člověk, tak jsem přitakal, ale po ukončení telefonátu jsem si povzdechl. „Ach jo. Zřejmě další člověk, kterému budu muset opatrně říci, že jeho dílo prostě nemá šanci.“

Michala jsem dříve neznal. Poznal jsem ho osobně až po příjezdu do Znojma. Michal není žádný teolog, není to služebník na plný úvazek; žije se poctivě jako truhlář. Když jsem poznal jej i jeho rodinu, byli mi velmi sympatičtí. Přesto jsem si od knížky nesliboval víc než pár hodin ztraceného času.

Po několika dnech jsem se do ní začel – a nemohl jsem se od ní odtrhnout. Knížka s poněkud záhadným názvem „Žbluňk!“ líčí pašijový týden. Jedná se o jakési krátké vhlady – jak situaci vidí Boží nepřítel, jak ji vidí farizeové, jak ji vidí Otec, jak ji vidí Ježíšovi učedníci, jak ji vidí Ježíš sám, jak ji vidí římský setník... Našel jsem v ní několik velmi zajímavých postřehů, které by možná autora ani nenapadly, kdyby studoval teologii. Autor si občas všimne věcí, kterých bych si já nikdy nevšiml.

Sám sobě moc nevěřím – mnohdy se mi líbí nějaká knížka, která téměř nikoho

jiného nenadchne, a jindy se mi zase nelíbí něco, co je pro jiné objevným bestsellerem. Protože se znám, říkal jsem si, že je to možná i tento případ – já jsem z knížky nadšený, ale co když se pletu? Předal jsem tedy knížku Mirkovi Horovi z Návratu. Popsal jsem mu své dojmy, ale dodal jsem, že ne vždy se se svým úsudkem trefím. Když jsem mu po několika dnech volal, jak to vidí, řekl: „No, je to dobré, vydáme to!“ Haleluja! Tak přinejmenším tentokrát jsem se ve svém úsudku nespletl!

Jsem rád, že knížka vyšla nedlouho před Vánocemi. Už jsem si objednal deset kusů. Budu mít skvělý dárek pod stromeček.

Hacksaw Ridge: Zrození hrdiny

Desmond Doss (Andrew Garfield) prožil dva zlomy, které ho nasměrovaly k velkému životnímu rozhodnutí.

První byl, když v klukovské rvačce málem zabil bratra a druhý, když použil pistoli při obraně matky před opilým otcem (Hugo Weaving.)

Tyto dvě, pro něj tak zásadní události, nakonec vyústily v postoj nevzít již nikdy do ruky zbraň. Zásadní vliv měla i jeho pevná víra, ke které ho vedla především matka.

Přesto, když Japonci zaútočili v r. 1941 na Pearl Harbor, přihlásil se stejně jako tisíce dalších Američanů dobrovolně do armády.

Vzhledem ke svému přesvědčení nevzít nikdy zbraň do ruky se zpočátku setkával

Tato útlá knížka se totiž hodí jak pro křesťany, tak pro nevěřící. Nečiní si nárok, že je teologickým dílem, které rozvíjí nějakou doktrínu. Nečiní si nárok, že je skvělou beletrií (nicméně to skvělá beletrie je). Nechce nikoho o ničem přesvědčovat. Pouze se snaží zachytit, jak asi vnímali Ježíšův příběh jeho současníci a často i přímí aktéři.

Pokud jste křesťané a knížku si přečtete, možná budete víc milovat Boha. Pokud křesťané nejste, možná vám knížka pomůže pochopit, oč tehdy při ukřižování vlastně šlo.

Dan Drápal

Knížka má 133 stran a vydalo ji nakladatelství Návrat domů. Doporučená cena 143 Kč.



s neporozuměním u prostých vojáků. Těm byla vzdálena představa někoho, kdo jim v boji nebude schopen krýt záda. Nadřízení se ho chtěli zbavit, neboť v jednotce jeho přítomnost narušovala výcvikový dril, a tak vojáky proti Desmondovi ještě podněcovali.

Desmond Doss si přes neustálou šikanu stál za názorem, že může v armádě sloužit beze zbraně a až po delší době mu na zásah vyšších míst s poukazem na ústavu USA byl umožněn zdravotnický výcvik.

V roce 1945 v bitvě o Okinawu ale všem dokázal, že i takový voják má ve válce místo.

Ve zničující palbě, kdy jednotka dostala rozkaz k ústupu, zůstal jako zdravotník v poli a následných vyčerpávajících dvanáct

● CO ČTEME, NA CO SE DÍVÁME

hodin vyhledával a jen vlastní silou odtahoval z nepřátelského území do bezpečí zraněné vojáky.

Celkem se mu ten den podařilo zachránit sedmdesát pět životů.

Vysloužil si tak nejen respekt v té době již kamarádů, ale i nadřízených, kteří se ho předtím snažili od služby v armádě odradit.

Doss byl za druhé světové války jediným vojákem USA, který bojoval v první linii beze zbraně. Za svoji obětavost dostal nejvyšší možné ocenění – Medaili cti.

Film by natočen podle skutečné události. Autenticitu podtrhovaly v závěru záběry skutečných postav.

Mel Gibson se tak jako režisér téměř po deseti letech vrátil k tomu, v čem má jen málo konkurence. Podařilo se mu natočit dílo, které silou příběhu zasáhlo snad každého diváka. A nejen silou příběhu. Zpracování je neobyčejně působivé. Někdy na můj vkus až moc.

Protože režisér projevil i v tomto snímku sklony k točení značně syrových bojových scén, nedoporučuji jako rodinný film.

Je to ale jinak skvělé dílo, kde drsnější scény nejsou natočeny nijak prvoplánovitě.

Hlavním nábojem je Dossův pevný postoj, který nedokáže zvíkat ani ohrožení vlastního života.

Závěr je typicky americký. Bez trochy patosu by se snad žádný podobný film v této zemi nenatočil. Scéna, kdy celá jednotka dostala telefonicky rozkaz k závěrečnému útoku a ještě dalších deset minut se odmítala hnout z místa, neboť vojáci čekali, až se za ně Doss pomodlí, mě připadala už poněkud mimo realitu. Je ale pravda, že se tak podařilo jasně vyjádřit změnu v postojích Dossových spolubojovníků a nižších velitelů, vůči jeho víře.

Mám-li vše shrnout, jde o více než dvě hodiny trvající zážitek, který nemá v současné konkurenci obdoby. A to jak provedením, tak i myšlenkou, která se příběhem vine. Role byly hercům snad ušity na míru. Není jediné postavy, o které by se dalo říct, že je slabá.

Film je s titulky a do našich kin byl uveden 10. 11. 2016. V době kdy budete číst tuto recenzi, bude tak ještě pravděpodobně stále promítán. Doposud nasbíral na ČSFD skvělých 91 %.

Pavel Rosecký

Nad Biblií bez nudy

- Kde se v Bibli píše o červech?
- Šeptá Bůh?
- Kolik mají Arabové jmen pro velblouda?
- Už jste Pánu děkovali za to, že stvořil sovu?



Rodinné setkání nad Biblií může být úžasná zábava! Ishmael, dlouholetý služebník dětem, připravil 49 skvělých dobrodružství pro celou rodinu. Dozvíte se v nich zajímavá fakta, která jste o Knize knih dosud nevěděli, zahrajete si společně spoustu veselých her a budete mít možnost se zamyslet nad tím, co vám chce Bůh skrze své Písmo říct právě dnes.

V dnešní době je k dispozici řada dobrých materiálů k osobnímu studiu, ale tahle knížka se liší téměř od všeho, co lze sehnat. Zde je několik důvodů, proč tomu tak je. Za prvé, ačkoliv jsem při psaní této knížky myslel především na děti, obsahuje fakta, která jsou vhodná také pro starší čtenáře, a tak není důvod, proč byste si ji nemohli číst všichni společně. Za druhé, když spolu trávíte čas, je dobré, když je to zároveň zábava. Přestože jsou hry určeny dětem, zahrajte si je s nimi. Určitě je to povzbudí. Kdo ví – třeba při hraní trochu omládnete! Za třetí, snažil jsem se, aby knížka byla poučná, a prožil jsem při práci s encyklopediemi a příručkami mnoho hodin radosti. Nedožvíte se tedy něco nového jen o Biblii, ale i o světě, v němž žijeme. Co je ale nejdůležitější, modlím se za to, aby v době, kdy se rodiny musí potýkat s tolika problémy, jim tato knížka přispěla k tomu, aby více držely spolu. Doufám tedy, že se vám bude líbit. Dobře se bavte!

Ishmael: 49 dobrodružství s Biblií pro celou rodinu, 104 stran, Nakladatelství SAMUEL, Cena: 161 Kč

bu, rozsvítil telefon. Světélek bylo mnoho. Myslela jsem na mámu, která sedí někde v davu u svých kladeňáků a už 20 let se modlí za probuzení a plné stadiony. Připoměla jsem si, jak jsme se modlily s dcerou za jejich pěvecký sbor a za dívku, která teď sedí vedle mě. Jsem Bohu vděčná.

Na konci jsme si ještě dlouho povídaly. Měla jsem možnost ji vyprávět, o tom jak jsem uvěřila v 16 letech. Ona měla spoustu otázek a děti byly nadšené, když zjistily, že kamarádka přišla. Dívám se večer moc líbil a šly domů s tím, že mají o čem přemýšlet.

Druhý den volá Petrovi příbuzný a děkuje za pozvání na večer. Byl tam, ale jak to, že se nepotkali? Ale ty berušky v kázání – to prý bylo super. Letos na Alfu neměl čas, ale příští rok by rád chodil, a pokud bude vědět o podobné akci, tak rád přijde.

Olga Hrdinová, region Východ

● JAK JSEM TO PROŽIL



V sobotu 19. 11. 2016 proběhl v Praze ve sportovní hale Královka poslední večer turné slovenského projektu Godzone tour pod názvem Nový level. Šlo o evangelizační projekt, který měl přiblížit Ježíše nevěřícím lidem a pozvat je do vztahu s ním. Projekt mířil především na mladé lidi, a proto byl udělán velmi zajímavě s využitím všech moderních technologií. Od krásné grafiky v propagaci, přes kvalitní hudbu, špičkovou scénu, po aktuální svědectví lidí.

Nový level jsem měla dlouho vyznačený v kalendáři jako projekt, kam půjdeme celá rodina. Také jsme přemýšleli, koho pozveme. Mezi pozvanými jsme měli dívku, která již odmaturovala na gymnáziu mojí starší dcery Tončy, ale stále chodí do jejich pěveckého sboru. Zvláštností sboru je sbormistryně, která s nimi zpívá i chvály (říká jim křesťanské popiny). Proto dcera pozvala holky ze sboru na pořádné popiny do Královky.

Už před vchodem se tvořily fronty a ve vzduchu bylo cítit očekávání. Královka byla plná, ale ještě pár míst jsme našli. Nebylo mi moc dobře, tak jsem se rozhodla nekřepčit a užít si večer na místě. Děti brzy změnily plán a trávily čas pod pódiem. Večer začal hned natříkrát, když moderátoři vtipným způsobem začínali znovu a lépe, znovu a moderně. Bylo vidět, že se všichni baví. Následovaly písně, svědectví a manžel mi vždy do ucha říkal: „Už jde.“ To není ona. V první třetině byla výzva k modlitbě, tak se modlím za ty, co ještě Pána Ježíše neznají, a také za očekávanou kamarádku. Když přisvítili, tak jsem ji zahlédla sedět blízko nás na schodech. Pozvala jsem ji i s její kamarádkou na místa našich dětí.

Ještě nás čekalo mnoho pěkných scén, písní, promluva kněze, který mluvil tak svižně a barvitě, až to chytalo za srdce. V závěru si každý, komu Bůh vyslyšel někdy modlit-

● OZNÁMENÍ

CAMP / COME AND SEE / IZRAEL ZÁŘÍ 2017

4. ročník netradičního zájezdu pro mládež

přibližuje Izrael jako moderní, svobodný stát s bohatou historií a nádhernou přírodou.

Navštívíme místa, kde se minulost stává aktuální a současnost nahlíží do budoucnosti. Zažijete Izrael plný kontrastů a paradoxů: hluboký mír obklopený válkou, kvetoucí pouště a zúrodněné bažiny, přírodní rezervace a minová pole, starověké památky a nejmodernější technologie, svobodný národ s neustálou pohotovostí vojska, úctu pro každého při soužití různých náboženství.

VYŽÁDEJTE SI NABÍDKU NA ICEJ@ECN.CZ !

2017

Modlitební za sborové shromáždění v Ládví

S touhou po rostoucí jednotě a požehnání zveme modlitebníky, i ty, kteří mají sloužit, stejně jako ostatní členy sboru, k modlitební přípravě nadcházejících bohoslužeb.

pátek 2. 12. 2016 od 18.30 hodin

Windsurfing Karlín, Pobřežní 36, Praha–Karlín

tel.: 739 531 178 (pro případ potřeby Luboš Patočka)

1. zastávka tram z Florence – Karlínské náměstí. Pak pěšky do souběžné ulice – blíže k Vltavě. Na domě je ve větší výšce přidělaný windsurfing.

Jste zváni na setkání s Ježíšem

Přijměte od Něj

- uzdravení
- prorocství
- a Boží lásku

sobota
10/12/2016

10:30 – 12:30
14:00 – 18:00

**Budova KS Praha, hlavní sál v přízemí,
Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka**

www.hungryforgod.eu

Divadelní společnost Kairos II vás zve na představení

Jan Zindulka

J.O.B.

SVĚT JAKO
ŠACHOVÁ PARTIE



Divadlo Karla Hackera (Praha 8–Kobylisy)

7. 12. od 19:30 hod.

více info na www.kairos2.cz

● Dámský talit v kněžských barvách včetně cit originál z Izraele, výroba Imanuel, pův. cena 260 šekelů, prodám za 1000,-Kč do dobrých rukou. Tel. 777 290 012.

● Daruji audionahrávky NZ na kazetách, ekumenický překlad. Tel. 777 290 012.

● Nabízím pronájem pěkného, světlého, zrekonstruovaného bytu 1+1 ve vilce v Praze 4–Lhotka, 55m², cena 9000Kč včetně energií, internet a zahrada k dispozici. Pronájem je spojen s možností závazku drobné pomoci 90leté křesťance. Dle rozsahu práce sleva nájemného až 2000Kč. Kontakt: 775 633 144, Maděrová

AGLOW
INTERNATIONAL

9. 12. od 18 hod.

mluvčí **Lubona Štastná**

setkání je vždy v Praze 1,
Soukenická 15 ve dvoře v Kavárně.

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou a hledáte, kdo je navštíví, pomůže, dohlédne? Když jste v práci, byli byste klidnější, kdybychom se u nich dopoledne nebo v poledne stavili? Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby s laskavým porozuměním.

Informace na tel. 728 783 896
u Anny Slobodové

● OZNÁMENÍ



Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

ŠESTÁ
Večerní setkání pro mládež, kde to žije

vstup zdarma
**PESTRÝ PROGRAM
VŽDY JINAK**

11. 12.
18:00

téma
NAROZENINOVÁ PÁRTY

TÁTA A JEHO KLUK

Ortenovo náměstí 34, škola TGM
mladepraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Silvestr 2016/2017
**DĚJINY MĚNÍ
BUDOUCNOST**

29.12. 2016 - 2.1. 2017
Jablonec
nad Nisou

Cena:
1300 Kč pro přihlášené do 18. 12.
1400 Kč pro přihlášené do 26. 12.

Betty Bukáčková
721 819 094
David Bukáček
603 541 671

SILVESTR 2016/17

Chvála

hudba i text: David Bukáček

♩ = 86

1 Berán - ku patří Ti Sláva, patří Ti Sláva i čest Vždyť Ty jsi Pánem vši

6 Země Ať jméno Tvé zní do ne - bes. Chvá - la chvá - la

13 chvá - la ať zní

17 Jen Te be chvá lí me, za Te bou krá čí me. Dnem i no cí pís ně Ti zpí vá me.

21 Nik dy to nevzdá me v těž ko stech zpí vá me dál.



Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 12. 15:00 Kulturní dům Ládvi
Chvály: hudební skupina Mladí s Kristem pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Jiří Bukovský – Když přišla plnost časů (Gal. 4,4–7)
Po skončení shromáždění naváže výroční sborové shromáždění

24. 12. VÁNOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
10:00 Sborová budova Na Žertvách 23

1. 1. 2017 15:00 Sborová budova Na Žertvách 23
Chvály: hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka
Chvály a modlitby na začátku nového roku.
Novoroční poselství Lubomír Ondráček

12. 12. SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

26. 2. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 51/7/27
Vstup: David Drahota

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/6/10

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 98/22/25
Vstup: Mathew Dimmock

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 75/13/27
Výstup: Noemi Pumrová (přestup na reg. Východ), Dana Váchová (přestup na reg. Hostivař)

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 42/14/4

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelničná 1680, Praha 8
Modlitební: Pokud uvažujete o prosincové modlitební (19.12.), kontaktujte prosím Lucku Bohatou na: bohata21@volny.cz
Počet členů: 97/15/27
Vstup: Ondra Neužil

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 21/6/0
Vstup: Dana Váchová (přestup z reg. Střed)

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 86/8/19
Vstup: Luboš Patočka (přestup z reg. Sever) Angkara Or s dětmi Mark a Jonathan, Daniela Homolková (přestup z reg. Sever), Noemi Pumrová (přestup z reg. Střed)
Křest: Ester Hrdinová (22. 10.)

Vánoční provoz: region Východ bude mít normálně bohoslužby v neděli **25. 12. 2016 od 16:00 hodin Na Žertvách.**

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

pisemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

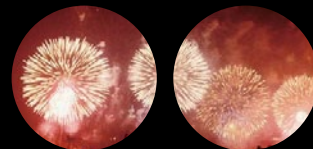
Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 1. 1. 2017

Béd'ó co vidíš?



Přece NOVOROČNÍ ohňostroji!